

„Bet kuri laisvė yra trokštinama. Tik ar bet kuri visuomenė arba žmogus išties suvokia vienokios ar kitokios laisvės pasekmes? Išmokus žinoti, ko norima, reikia nedelsiant gyti ir kitą... „Gėda“ mokėjimais... tinkamai priimti tai, ko nori, žinoma, mokėjimais... panaudoti tokias išsipildytas noras...“

Laisvė, nevaržomumas, nepriklausomybė — tai yra tik tarpinis, o ne galutinis rezultatas, mat po to seka tolesni procesai kitą rezultatą link. Ir nesvarbu, kokia tai laisvė. Ji gali būti nuo ekonominės iki politinės, nuo finansinės iki asmenybės, galimybių iki pasirinkimų. Vis tiek tai nėra pabaiga, mat tampa ko nors kito pradžia.

Ar tai būtų laisvė, nepriklausomybės pojūtis yra vienas iš labiausiai viliojančių ir svaiginančių, bet drauge ir vienas pavojingiausių bei skaudžiausių.

Pavojingiausia dalykų — to, kad netinkamai tuo pasinaudojus kyla netinkamų pasekmių grėsmė, na, o vienas iš skaudžiausių tuomet, kai suvokiama, kad gauta arba išsikovota laisvė liko neišnaudota, bei pradedama graužtis.

Tiesa, visa tai nėra taip jau tragiška, kai nepaisydamas praeities klaidų, žmogus keičia savo elgseną... ir ima žvelgti dabartį, o ne verkšlėn ir keikia save dėl prarastų praeities galimybių „mus kiekvieną... akimirksniu... supa palankios situacijos ir galimybės. Skirtumas tik toks, kad dabarties momentu jas pamatyti yra sunku. Tai tarytum kokio nors daikto išlikimas tamsoje skendiniame sandėlyje.

Tik sėkmės arba atkaklumo atveju ji pavyksta apčiuopti greičiau nei pamatyti jungus šviesą... Tačiau dabarties galios slypi tamsoje ir tik laikui bėgant tampa apčiuopiamomis ir visai norinomis matomomis, bet tai jau būna praeities momentas.

Kas gelbsti tinkamai nardyti drumstuose dabarties vandenyse? Laisvas ir nepriklausomas mąstymas. Na, dar minėtasis atkaklumas bei sėkmė. Tačiau kasdienių galimybių paieškoje visa tai yra vidiniai dalykai, o objektyvi ir išorinė laisvė nepriklausomybė — su tuo neturi nieko bendra. S

Julius

Rašyta: 2008 m. kovo 12 diena (trečiadienis),
Klaipėda, Lietuva

=====